

HÀ NỘI - Tối Chín ngày 7/3/2010, đồng nghiệp pháp Hà Nội ồn ào, náo nhiệt.

Ngồi ngồi vỉa hè, nhúng quỳ bán hoa tươi nhún nhún, các hàng lều niêm đông đúc... Đồng nghiệp nhấc thành phố tiếp nối tiếp nhún nhún khó khăn của thời tiết, của cuộc sống, để mỗi ngày Quốc tế Phụ nữ - 8/3.

Chúng tôi, mấy giáo dân, sau khi đi thăm ngó thân trong Bệnh viện Bạch Mai, ngồi trong một quán cafe nhìn dòng người hối hả xuôi ngược mà thấy vui vui. Thì ra, dù cuộc sống có khó khăn đến đâu, con người vẫn nghĩ tới con người thật nhiều, và dành cho nhau nhân loại những điều tốt đẹp nhất.

Viếng kẻ liệt cùng kẻ tù rạc

Công Nhân, luật sư tin h&#u; Kitô m&#i; tr&#v; nhà c&#a; mình

M&#y; anh em ng&#i; nói chuy&#n; v&# giáo lý, giáo luật nh&# l&# th&#ng khi g&#p; nhau. B&#ng nh&# m&#t; s&# vô tình cùng nhau nói đ&#n; l&#i; kinh “Th&#ng ng&#i; có m&#i; b&#n; m&#i;”, m&#t; b&#n; tr&# đ&#c; “Th&#ng xác b&#y; m&#i;... th&# b&#n; vi&#ng k&# l&#t; cùng k&# tù r&#c;...”.

Đ&#c; đ&#n; đây, m&#t; anh b&#n; ch&#t; lên ti&#ng: “Chúng ta v&#a; đi thăm k&# l&#t;, nh&#ng k&# tù r&#c; thì ch&#a;. Chúng ta đã thăm nhi&#u; k&# m&# đau, giúp đ&# m&#t; s&# ng&#i; đối r&#ch, nh&#ng đúng là ch&#a; bao gi&# đ&#n; thăm nh&#ng k&# đã và đang &# tù. Hình nh&# chúng ta quên m&#t; h&# là m&#t; trong nh&#ng thành ph&#n; chúng ta c&#n; quan tâm”. M&#t; ng&#i; i; ti&#p; l&#i;: “Thăm k&# l&#t; thì còn đ&#c;, thăm tù nhân thì coi ch&#ng nhà n&#c; l&#i; coi là... liên quan chính tr&# đ&#y”.

M&#t; ng&#i; i; lên ti&#ng:

Cuộc thăm viếng Luật sư Lê Thị Công Nhân tại nhà của cô

Tác Giả: J.B Nguyễn Hữu Vinh

Thứ Ba, 09 Tháng 3 Năm 2010 18:50

“Tôi sao lại sợ là liên quan nào? Chúng ta chỉ đến thăm hỏi trong căn nhà tù đầy, không sợ vì những lý do cụ thể là con người. Còn việc họ ở tù vì sao, đó là việc của chính quyền với bản thân họ. Ai làm, người đó chịu trách nhiệm, không có luật pháp nào cấm thăm kẻ tù đầy. Không luật pháp nào cấm được tình yêu thương, nếu tám giáo dân Thái Hà “đồng c” đi tù thì hôm nay tôi đi thăm ngay”.

Mọi người đều tán thành điếu đó, và cùng nghĩ tới Lê Thị Công Nhân, một Kitô hữu mới ra khỏi nhà tù để với cuộc sống đời thường sau 24 tiếng. Hơn giờ này, cô ấy còn chịu nhiều những choáng váng, đau khổ và áp lực của ba năm cách biệt với cuộc sống xã hội. Tất cả mọi người nhún tít đến thăm cô ấy nhân ngàyophon 8/3, ngày mà mọi người đều đáng được tôn vinh. Gọi chiếc taxi bên đường, ghé qua hàng bán hoa tươi mua một bó, chúng tôi cùng nhau lên đường.

Cuộc viếng thăm không hẹn trước

Cuộc viếng thăm không hề náo c ãi ngôi nhà nh ãa cô

Chiếc taxi đưa chúng tôi vòng lượn h ãi thăm nhà, m ãt ch ãng n ãa ti ãng. M ãt ng ã ãi làm ngh ã “xe ôm” h ãi: “Các anh ãi thăm c ã g ãi ra tù ph ãi không? Ph ãi ãi vào ng ã 4 đ ã ãng Ph ã ãng Mai”. Cũng bu ãn c ã ãi cái anh xe ôm, ãi tù v ã thì ãu ch ã có m ãt ng ã ãi, nh ãng anh ta ã ã ch ã ãúng ch ã. Chiếc taxi ã ãa chúng tôi vào m ãt ng ã, khi chiếc xe ã ãng l ãi, ng ãc nh ãn th ãy Lê Th ã Công Nhân ã ãng ã ã, tay c ãm m ãy chiếc m ãc áo trong tay.

Chúng tôi xu ãng xe, m ãt b ãn tr ã ôm bó hoa trên tay và cùng t ãi chào h ãi. Lê Th ã Công Nhân ng ãc nh ãn: “Chào các anh, em ch ãa g ãp các anh bao g ãi”. Cũng ãúng thôi, ã ã g ãp nhau bao g ãi mà quen đ ã ãc. Chúng tôi tr ã l ãi: “Chào em, chúng tôi là nh ãng tín h ãu Kitô, ngày hôm nay, ã ãn chúc m ãng em và thăm em khi nghe tin em v ãa m ãi ã ã ãc ra tù”. Cô n ã n ã c ã ãi m ãi chúng tôi v ã nhà.

Con ngõ nhỏ, hai tôi đi đến chúng tôi đến khu tập thể, Công Nhân nói: “Ngõ tuy nhỏ nhưng không đáng sợ”. Qua dãy sân trước nhà tập thể, mấy anh em chúng tôi cùng nhau bước lên cầu thang. Ngoài sân, một phòng nhỏ màu áo đỏ, dưới mũ báo hiên đang ngồi trên xe đạp đi dạo đi đâu đó, Công Nhân nói: “Nhà người này ở vòng trong, là phòng nhỏ, còn nam giới thì ở vòng ngoài, chỗ chỗ sắp đi gác”.

Qua hai lần cửa, chúng tôi bước vào căn phòng của gia đình Công Nhân nằm cuối tầng 3 khu tập thể, một căn phòng nhỏ và xinh xắn. Một chiếc bàn gỗ hai bên là chiếc ghế ngồi kê đệm. Trên tầng nhà có Thánh giá mang tượng Chúa Giêsu và những câu Kinh Thánh được trích ra. Chúng tôi ngồi yên và bắt đầu cuộc nói chuyện.

Cuộc viếng thăm khá bất ngờ, chủ và khách đều mới mẻ, tôi giới thiệu: “Chúng tôi, những tín hữu Kitô, được tin em vào ra khỏi nhà tù, chúng tôi đến thăm em nhân ngày Phụng vụ 8/3 và chúc mừng em đã ra khỏi nhà tù, cách biệt với xã hội để trở lại cuộc sống bình thường”.

Bác Trưởng Thị Lộ khá ngạc nhiên khi thấy Công Nhân đưa chúng tôi vào nhà, những người khách không được mời và cũng chưa quen biết. Những dòng nhỏ sẽ cảm nhận giác biết mới mẻ, những người cũng luôn nở trên môi khi biết chúng tôi là những Kitô hữu.

Buổi nói chuyện không dài, chúng tôi chúc mừng em được ra khỏi nhà tù và với gia đình, và với cuộc sống thường ngày của em. Lê Thị Công Nhân kể cho chúng tôi về những ngày tháng, những cảm xúc của em khi ở trong tù, khi được trở về với cộng đồng, với gia đình và em kể những điều như: “em không chấp nhận bản án, nghĩa là cái đuôi đằng sau là 3 năm quỳ không có giá trị gì với em”.

Chúa là người Cha, người Thầy và là người bạn đồng hành cùng em

Kể về nỗi sợ hãi khi sống trong nhà tù suốt ba năm, cô nói:

“Những năm tháng trong tù, có những khó khăn khi cô đến, khi ốm đau... tất cả em đến đến đến quen những không tạo cho em nỗi sợ hãi.

Nhưng em đã có lần trải qua nỗi sợ hãi tột độ, đó là khi truy cập hình liên tục đưa tin về câu nói của Tổng Giám mục Giuse Ngô Quang Kiệt. TV đưa đi đưa lại nhiều lần trong các chương trình thời sự, chương trình vì an ninh. Cuộc khủng hoảng tù hơn 60 chức con ngỗ ngược bắt đầu lên đống, gào rú đòi dẹp chết cái lũ này đi, đòi chém đòi giết. Mà trong phòng tù đó, chính mình em là công khai xưng rằng mình là Kitô hữu. Em thấy thế sự hãi và báo với quản lý buồng giam.

Tuy em chưa dám nghe chính thế câu nói đó, nhưng em tin là không phải như thế. Em đã có cách xem TV và đọc báo của em, em hiểu rõ ràng, có mặt sự thật như thế nào đó chưa biết, nhưng không phải là sự thật này.” Và cô kết luận:

“Cái đáng sợ chính là sự ngu dốt của con ngỗ ngược, nó có thể biến những ta trở thành những con ngỗ ngược mà kiểm soát hành vi”.

Câu chuyện của chúng tôi có khi bắt nguồn từ quãng đời sợ hãi xúc động của cô, mặt nạ khi nói về những điều cô thao thức, nhưng suy nghĩ về thế sự, về thế cuộc...

Đi suốt qua ba năm tù tại với mặt phẳng là điều không hề đơn giản như những người chưa trải qua có thể nghĩ. Tuy nhiên, Lê Thị Công Nhân nói:

“Đi suốt qua ba năm trong nhà tù, em chỉ có mặt cuộc Kinh Thánh, trang cuối cùng em đọc xong lần thì nhớ là đêm trước ngày em ra tòa Phúc thẩm. Ba năm trong tù, Chúa vẫn là người bạn, là người Cha, là người Thầy của em, nâng đỡ, dìu dắt em vượt qua tất cả. Em mới và chưa thể chấp nhận được thông tin, những người trong tù, em thấy trên TV những người giáo dân Thái Hà ra trước vành móng ngựa mà cứ tấp, áo dài đỏ, áo vét... đó là điều mà tôi nhận thấy trong em”.

Em thấy nói rằng, khi nghe được có những cuộc đi bộ hàng chục km của giáo dân đến trước phiên tòa, rồi rồi với cảnh thiên tu, em rất tiếc không được hòa chung vào dòng người đó, vì em nhỏ bé nên chỉ cần em sợ đi hàng đầu.

Tôi nói với cô rằng:

Cuộc thăm viếng Lucretia Lê Thị Công Nhân tại nhà của cô

Tác Giả: J.B Nguyễn Hữu Vinh

Thứ Ba, 09 Tháng 3 Năm 2010 18:50

“Tôi không phải là người có thể hoạt động chính trị hay có khả năng làm chính trị, chỉ đơn giản là một tín hữu Kitô, hôm nay đến thăm em vì chúng ta là Kitô hữu. Nhiệm vụ của chúng ta là truyền em về để cho chúng tôi thêm một linh xác tín, một niềm tin để được tăng thêm. Khi chúng ta có Thiên Chúa là động lực cao, động lực soi sáng và đến để làm Thầy, làm Cha và làm Bạn của chúng ta, chúng ta có thể đi đến bất cứ nơi nào Chúa muốn”.

Chia tay Lê Thị Công Nhân và gia đình cô, chúng tôi có một buổi gặp gỡ với một cô gái, một con người với hình thức, một con người yêu đời và thật xác, nhưng có một tinh thần thép và một sự hiêu biết, lòng bao dung rộng lớn.

Chúng tôi tin cô sẽ vượt qua tất cả, vì trong cô có một niềm tin – Một Đức Tin, cô chấp nhận.

Hà Nội ngoài kia vẫn đẹp dịu dàng chi chít xe với những bông hoa lác, những hàng quán vẫn tấp nập... Chúng tôi ra về thật ngỡ ngàng trước một buổi gặp gỡ thật ấm áp.

(Nguồn: nuvuongcongly. net)